

Casa al carrer Bellit, 30

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer d'en Bellit, núm. 30
Alçada: 215

Coordenades:

Latitud: 41.63509
Longitud: 2.16305
UTM Est (X): 430291
UTM Nord (Y): 4609600

Classificació

Número de fitxa 08033-68
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: reforma important de l'any 1988
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (PGOU,1992)
Número inventari Sí (IPA 34596)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 03972 DG3009G
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dl., 22/09/2008 - 02:00

Descripció

Casa de planta rectangular que consta de planta baixa i dos pisos, amb la coberta a dues vessants construïda de teula àrab.

Les obertures de la façana principal es troben disposades en un seguit de franges horitzontals, amb proporcions verticals i d'iguals característiques en cada pis.

A la planta baixa hi ha varies obertures relativament petites, al costat d'una gran portalada que permet per una banda accedir al garatge particular alhora que dona accés a l'interior de la casa. Totes les finestres de la planta baixa estan emmarcades per un ampit, brancals i llinda de pedra, (algunes d'elles de pedra d'esmolet), amb una reixa graellada feta de ferro forjat. Cal destacar les dues finestretes de la façana principal on en una de les llindes, al costat dret de la façana, modernament s'ha fet una inscripció "JAUME DURAN M. / 2-III-1988", segurament la data de construcció o finalització d'obra. En la llinda de la finestreta esquerra de la façana principal, en pedra vermella, hi ha una inscripció del segle XVIII "MELCIOR CAMP+DEPADROS. 1711". Pel que fa a la porta principal d'accés a l'habitatge, cal destacar l'arc de mig punt adovellat amb brancals de pedra, de confecció moderna que es realitzà durant la restauració. A la primera planta les obertures de la façana principal queden definides per tres balconeres d'iguals característiques, amb barana de ferro forjat, llindes i brancals de pedra, de confecció moderna i sense voladís. Les persianes de tancament són de fusta. Les finestres de la façana lateral que dona al carrer de l'Abeurador són de proporcions diferents, simulant les modificacions fetes en llarg del temps en les cases antigues i sense pedra vista. Pel que fa al segon pis, la façana principal queda marcada per una franja horitzontal composta per sis finestres portalades amb balconera sense voladís i persianes porticades de fusta. Per la banda de la façana del carrer de l'Abeurador, les finestres són de composició senzilla.

Història

Segons Moreu -Rey (1962) el carrer actual, parteix de l'antiga placeta de Sant Bartomeu i comunica un cop travessat el carrer Major, cap a la carretera de Bigues. Degut als canvis que sofrí la configuració d'aquella part de la vila, possiblement en el segle XV, no quedi massa clar la seqüència dels noms que tingué aquest carrer abans d'arribar al nom d'en Bellit. La documentació confon de vegades el carrer d'en Bellit amb els seus adjacents, carrer de la Canal i Carrer Nou. Es pot creure, però que tota la part baixa del carrer havia portat anteriorment els noms de carrer d'en Oliver, i de carrer d'en Carbonell: "C. d'en Carbonell, ara d'en Ballit", "carrer den Ballit, olim den Carbonell o den Oliver" (1480,1486); "vico vocato den Balit, antiquitus den O., de den C." (1508); "c. de Balit" (1558); "vico dicto de Bellit", "_ den Bellit". El nom no sofreix modificacions en els segles que segueixen: C. d'en Bellit o c.B.

L'origen d'aquest nom podria venir segurament de la família Bellit, que posseïen varies cases al llarg d'aquest carrer. Del segle X al segle XIX es troba documentat l'antropònim: "Bellido" propietari de la Vall de Sentmenat (983); terra i vinya "Bellido" a C. (1004); t. de "Belidi", a Plegamans (1041). El nom aleshores no és rar al Vallès, i es refereix de vegades a persones de raça jueva. El llinatge calderí comprèn entre d'altres. Pere Bellit (1288, 1349); Brancesc B., propietari (1308, 1350); Pere B., jurat de C. (1389, test. 1418). La seva filla Blanca, casada amb el notari Berenguer Fortuny. Francesc B., fill de Pere (1406); Pere B. mercader potser germà del precedent (1418, 1428); jurat en 1445, síndic en 1461; Miquel B. alias Lloveres (1519).

Bibliografia

AJUNTAMENT DE CALDES DE MONTBUI (1992). Plà Especial de Protecció del Centre Històric. Catàleg del Patrimoni Arquitectònic de Caldes de Montbui. Ajuntament de Caldes de Montbui.

GENERALITAT DE CATALUNYA. (2008). Inventari del Patrimoni Cultural i Immobile de Catalunya. Caldes de Montbui (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Direcció General del Patrimoni Cultural. Servei d'Arqueologia i Paleontologia. Barcelona, maig de 2008.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

